

vel ønsker at høre, hvad jeg har at sige, og da han har haft en Del Bemærkninger at gøre i Anledning af den Del af Forslaget, som angaar Viborg—Herning Banen, skal jeg gerne tjene det ærede Medlem. — Han beklagede sig først over, at han ikke kunde finde den røde Traad i Princippet. Jeg ved nu ikke, om det er absolut nødvendigt, at der skal være en rød Traad i et Princip, men det er noget, jeg overlader til det ærede Medlem, jeg synes, det er lidt radikalt stadig at ville have røde Traade i Principperne. Det ærede Medlem syntes at finde noget, som lignede Kjøbenhavneri, hvilket jo er noget meget slem, i dette jyske Jærnbanelovforslag. Han talte om, at visse Linjer pegede mod Esbjerg, men dernæst sagde han med en Bismag af Uvilje, at der ogsaa var Linier, der pegede mod Kjøbenhavn. Det smager naturligvis lidt af den røde Traad, men det skal jeg overlade til den ærede Ordfører at besvare, for det vedrører ikke det, som ligger det ærede Medlem og mig imellem. Derimod er der en anden Udtalelse, som har mere Interesse, nemlig den, at der her i Tinget og hos den daværende Regering i Slutningen af 70erne skulde have været en vis bestemt Opfattelse af, hvorledes Jærnbanelovforholdene i Jylland burde ordnes. Det kan være meget muligt, men det ærede Medlem kan ikke være og er ikke ukendt med, at man fra anden Side har haft en anden Opfattelse. Det ærede Medlem ved, at en Deputation ovre fra Egnen ved Viborg i 1882 søgte Foretræde hos baade Finansministeren og Indenrigsministeren, netop til Fordel for Viborg—Herning Banen, og at de paagældende Ministre paa ingen Maade stillede sig afvisende over for dette Krav. Det er nu imidlertid ret uvæsentligt, hvad man har ment i Slutningen af 70erne og i Begyndelsen af 80erne; det, som har Interesse, er Spørgsmaalet Viborg—Herning kontra Rødkærsbro—Silkeborg. Det ærede Medlem mindede, som ganske naturligt er, om Loven af 1894, hvor Rødkærsbro—Silkeborg Banen findes opført, men det ærede Medlem erindrer nok sely, hvorledes Bestemmelsen om denne Bane kom til Verden. Han ved meget godt, at den kom frem ikke som Følge af en grundig Undersøgelse, en bestemt Plan eller en bestemt Tanke, men som en cadeau til det ærede Medlem sely, og at den hang nøje sammen med Gennemførelsen af Forliget og alt, hvad der passerede paa den Tid. Derfor maa det ærede Medlem ikke have noget imod, at vi i vore Bestræbelser ikke

tage Hensyn til det Forhold, som saaledes blev skabt ved Loven af 1894, men se ganske bort derfra. Det ærede Medlem spørger, hvilken af de to Baner, Forligsbanen Rødkærsbro—Silkeborg eller Viborg—Herning Banen, der har størst Berettigelse. Dertil skal jeg svare det ærede Medlem, at det har den Bane, der gør størst Nytte. Nu mente det ærede Medlem rigtignok, at intet fornuftigt Menneske kunde tænke, at Viborg—Herning Banen vilde være af almen Interesse. Det er meget dristigt sagt af det ærede Medlem, i Særdeleshed naar man tager Hensyn til, at han for ganske nylig har studeret de Forhandlinger, som bleve førte her for et Par Aar siden, netop om det Andragende, som jeg før hentydede til. Dette Andragende var baaret frem og anbefalet af — jeg beder det ærede Medlem lægge Mærke til, hvad jeg nu nævner — Aalborg Amts Landboforening, Hjørring Amts Landboforening, Viborg Amts landøkonomiske Forening, Hammerum Herreds Landboforening, Hobro—Aalestrup og Omegns Landboforening, Nibe-Løgstør og Omegns Landboforening, og af kommunale Myndigheder blev det anbefalet af Aalborg Amtsraaad, Viborg Amtsraad, Ringkøbing Amtsraad og derhos af 82 Sogneraad. Det findes omtalt og paavist i de Forhandlinger, som det ærede Medlem for nylig har studeret, og saa drister han sig til at sige her i Dag til det høje Ting, at der ikke er eet fornuftigt Menneske — mindre kan ikke gøre det —, som mener, at denne Bane har almen Interesse. Det ærede Medlem har imidlertid ikke været rigtig dristigt ved at holde sig alene til dette stærke Stikord om det fornuftige Menneske, men han søger at faa Støtte hos en Autoritet, belært af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), som har en Forkærlighed for Autoriteter, hvad jeg ogsaa har i visse Tilfælde. Han vilde da anføre en Udtalelse af afdøde Indenrigsminister Ingerslev, der skulde vise, at denne var af den Formening, at en Viborg—Herningbane paa ingen Maade kunde blive Led af en Hovedroute i Jylland, det var en Udtalelse, han i sin Tid havde brugt over for mig. Ja, afdøde Minister Ingerslev brugte en Udtalelse, der gik noget i denne Retning, men han brugte under den samme Forhandling en anden Udtalelse, der i Forbindelse med det Spørgsmaal, vi her behandle, har noget mere Interesse. At en Viborg—Herningbane ikke kan blive et Led i en Hovedroute, der f. Eks. kunde distancere den nuværende Hovedroute Fre-